

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. juli 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0963
Dok.: MOA40762

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 958 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. juni 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 958 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Kan ministeren redegøre for, hvorfor det synes at være en formildende omstændighed, hvis en voldtægt gennemføres mod en sovende eller bevidstløs kvinde jf. ”snigerparagraffen” i straffeloven, og agter ministeren at tage initiativ til at øge strafferammerne i forbindelse med snigervoldtægter?”

Svar:

Efter straffelovens § 218, stk. 2, straffes med fængsel indtil 4 år den, der skaffer sig samleje uden for ægteskab med en person, der befinder sig i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. Hvis gerningsmanden har hensat den forurettede i denne tilstand, hvor han eller hun er ude af stand til at modsætte sig samlejet, vil gerningsmanden kunne straffes for voldtægt efter straffelovens § 216, hvor strafferammen er fængsel indtil 8 år og under skærpende omstændigheder fængsel indtil 12 år.

Som det fremgår, er det efter de gældende bestemmelser i straffeloven strafbart med et højt strafmaksimum, hvis nogen har samleje med en person, som f.eks. på grund af bevidstløshed er ude af stand til at modsætte sig samlejet, også selv om gerningsmanden ikke er ”ansvarlig” for den forurettedes tilstand. I de groveste tilfælde, hvor gerningsmanden har hensat den forurettede i denne tilstand, kan den pågældende straffes for voldtægt med et endnu højere strafmaksimum.

På det foreliggende grundlag er det Justitsministeriets opfattelse, at den gældende lovgivning på passende måde afspejler en forskel i de nævnte tilfældegrupperes generelle grovhed. Endvidere kan de pågældende bestemmelser siges at udtrykke, at det ikke er naturligt at betegne det som ”voldtægt”, hvis gerningsmanden hverken har udøvet fysisk tvang over for eller truet den forurettede eller har hensat den forurettede i en tilstand, hvor vedkommende ikke kunne modsætte sig handlingen.